

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 i 1089) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydawania aktów, o których mowa w art. 89 ust. 3, art. 124 ust. 2, art. 164 ust. 5, art. 327 ust. 2, art. 395 ust. 1, art. 400 ust. 2 i 3, art. 412 ust. 5 zdanie drugie i art. 416 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 575/2013;”;

2) w art. 4:

a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) podejmowanie działań mających na celu wspieranie rozwoju innowacyjności rynku finansowego;”;

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Komisja może podać do publicznej wiadomości, przez zamieszczenie na swojej stronie internetowej, informację o karze pieniężnej nałożonej na dostawcę usług płatniczych w związku z niewypełnianiem przez niego obowiązków wynikających z art. 20a, art. 32b–32d, art. 59ia–59ie, art. 59ig, art. 59ih oraz

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo Bankowe oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym..

²⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 338, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 73, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 34, Dz. Urz. UE L 173 z 12.06.2014, str. 190, Dz. Urz. UE L 337 z 23.12.2015, str. 35, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2017, str. 1);

2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36 oraz Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4).

art. 59ij–59is ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, chyba że ujawnienie informacji może stanowić poważne zagrożenie dla rynku finansowego lub może wyrządzić nieproporcjonalną szkodę.”;

3) w art. 6b:

a) w ust. 1 skreśla się zdanie drugie,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli działalność, w związku z którą zostało złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jest wykonywana za pośrednictwem lub przy użyciu strony internetowej, Komisja może podać do publicznej wiadomości także nazwę takiej domeny internetowej.

2b. W przypadku gdy Komisja nie ustaliła firmy (nazwy) podmiotu, w związku z działalnością którego zostało złożone zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, a w zawiadomieniu tym wskazano, że działalność, w związku z którą je złożono, jest wykonywana za pośrednictwem lub przy użyciu strony internetowej, Komisja może podać do publicznej wiadomości nazwę tej domeny internetowej. W przypadku gdy taka działalność jest prowadzona pod określonym oznaczeniem innym niż nazwa (firma) do publicznej wiadomości podaje się także to oznaczenie, obok nazwy danej domeny internetowej.”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2a, 2b i 4a, są podawane przez zamieszczenie na wyodrębnionej stronie internetowej Komisji pod nazwą „Lista ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy strona internetowa jest prowadzona w języku polskim, zawiera informacje w języku polskim lub jest reklamowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wykorzystywana do świadczenia usług finansowych niezgodnie z wymogami ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2, Komisja może, jeżeli wymaga tego ochrona interesów uczestników rynku finansowego, podać do publicznej wiadomości w wyodrębnionej części Listy ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego także nazwę domeny internetowej takiej strony internetowej, mimo że nie złożyła w tej sprawie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku skorzystania przez Przewodniczącą Komisji z uprawnienia, o którym mowa w art. 55 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1749, z późn. zm.³⁾), informacje, o których mowa w ust. 1, dodatkowo uzupełnia się o stosowną wzmiankę, ze wskazaniem na fakt powtórnego wydania postanowienia o odmowie wszczęcia albo o umorzeniu postępowania przygotowawczego. Wzmiankę tę oraz wzmiankę o prawomocnym orzeczeniu sądu Komisja zamieszcza z urzędu.”,

f) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. Wymogu posiadania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w ust. 5a. W takim przypadku do czasu prawomocnego orzeczenia sądu, wniosek, o którym mowa w ust. 7, pozostawia się bez rozpoznania i zawiadamia się o tym wnioskodawcę.”,

g) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. Przepisy ust. 5–13 stosuje się odpowiednio do informacji, o których mowa w ust. 2b.”;

4) po art. 6b dodaje się art. 6c i art. 6d w brzmieniu:

„Art. 6c. 1. O podaniu do publicznej wiadomości nazwy domeny internetowej w przypadkach, o których mowa w art. 6b ust. 2a, 2b i 4a, Komisja rozstrzyga w drodze uchwały.

2. Podmiot wykorzystujący w swojej działalności domenę internetową, której nazwa została umieszczona na Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego, lub będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, lub posiadający tytuł prawny do domeny umieszczonej na tej liście może wnieść sprzeciw do Komisji, w terminie 2 miesięcy od dnia umieszczenia na niej nazwy tej domeny.

3. Sprzeciw zawiera:

1) podstawowe dane identyfikacyjne podmiotu wnoszącego sprzeciw, w szczególności:

a) imię i nazwisko, adres zamieszkania – w przypadku osób fizycznych,

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2138 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773 i 966.

- b) nazwę (firmę) podmiotu, adres, numer z właściwego rejestru – w przypadku osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej;
- 2) uzasadnienie sprzeciwu, z którego wynika, że nazwę domeny umieszczonej na Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego należy z tej listy usunąć.

4. W przypadku braków formalnych sprzeciwu Komisja wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni. W razie ich nieuzupełnienia braków formalnych w terminie sprzeciw pozostawia się bez rozpoznania.

5. W przypadku gdy sprzeciw wniósł podmiot nieuprawniony Komisja wydaje postanowienie, od którego podmiotowi wnoszącemu sprzeciw przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

6. Komisja wydaje decyzję o pozostawieniu nazwy domeny na Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego albo o jej usunięciu z tej listy, w terminie 60 dni od dnia otrzymania sprzeciwu, przy czym przyjmuje się, że wnoszący sprzeciw jest jedyną stroną tej decyzji.

Art. 6d. 1. Komisja prowadzi rejestr domen internetowych zamieszczonych na Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego, zwany dalej „rejestrem”.

2. Domeny internetowe zamieszczone na Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego zamieszcza się w rejestrze z urzędu.

3. Usunięcie domeny internetowej z Listy ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego skutkuje jej wykreśleniem z rejestru z urzędu.

4. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, umożliwiającym automatyczne przekazywanie informacji do systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

5. Wpis do rejestru zawiera:

- 1) nazwę domeny internetowej;
- 2) nazwę podmiotu prowadzącego stronę internetową, jeżeli jest możliwe jej ustalenie, albo oznaczenie, pod jakim jest prowadzona działalność z wykorzystaniem danej domeny internetowej.

6. Przy wpisie w rejestrze odnotowuje się także datę i godzinę dokonania wpisu albo jego wykreślenia.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi dostępu do sieci Internet jest obowiązany nieodpłatnie:

- 1) uniemożliwić dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen internetowych wpisanych do rejestru przez ich usunięcie z systemów teleinformatycznych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, służących do zamiany nazw domen internetowych na adresy IP, nie później niż w ciągu 48 godzin od dokonania wpisu do rejestru;
 - 2) przekierować połączenia odwołujące się do nazw domen internetowych wpisanych do rejestru do prowadzonej przez Komisję strony internetowej na której zamieszczono komunikat dla odbiorców usługi dostępu do Internetu zawierający w szczególności informacje o lokalizacji rejestru, wpisaniu szukanej nazwy domeny internetowej do tego rejestru;
 - 3) umożliwić dostęp do stron internetowych wykorzystujących nazwy domen wykreślonych z rejestru, nie później niż w ciągu 48 godzin od ich wykreślenia z rejestru.”;
- 5) po art. 11 dodaje się art. 11a i 11b w brzmieniu:

„Art. 11a. Na wniosek podmiotu rynku finansowego komunikacja organu nadzoru z takim podmiotem mającym siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może odbywać się w języku angielskim, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 5–6a.

Art. 11b. 1. Podmiot wykonujący działalność na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz podmiot zamierzający wykonywać taką działalność mogą złożyć do Komisji wnioski o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja Komisji).

2. Wniosek o interpretację Komisji zawiera wyczerpujący opis stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, którego ma dotyczyć interpretacja Komisji, oraz stanowisko podmiotu, o którym mowa w ust. 1, a ponadto:

- 1) oznaczenie firmy, siedziby i adresu albo miejsca zamieszkania i adresu podmiotu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada;
- 4) adres do korespondencji w przypadku gdy jest on inny niż adres siedziby albo adres zamieszkania podmiotu.

3. Interpretacja Komisji jest wydawana bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 30 dni od złożenia wniosku o jej wydanie.

4. Interpretacja Komisji nie jest wiążąca dla podmiotu i Komisji, przy czym na podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie mogą być nakładane przez Komisję sankcje administracyjne w zakresie, w jakim zastosował się do treści interpretacji Komisji.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w dniu otrzymania przez Komisję wniosku o wydanie interpretacji Komisji w zakresie stanu faktycznego lub prawnego objętego tym wnioskiem toczy się lub zakończyło się postępowanie przed Komisją lub postępowanie przed innymi organami, w tym postępowanie sądowe lub sądowno-administracyjne, w szczególności zostało wniesione odwołanie, zażalenie lub skarga.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, występując z wnioskiem składa oświadczenie, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem w dniu jego złożenia nie są przedmiotem postępowań, o których mowa w ust. 6, prowadzonych w stosunku do niego przed innymi organami.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja Komisji nie wywołuje skutków prawnych.”;

6) w art. 12 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie może dotyczyć także uchwał o podaniu do publicznej wiadomości nazwy domeny internetowej na Liście ostrzeżeń publicznych Komisji Nadzoru Finansowego, a także rozstrzygnięcia co do istoty sprawy w zakresie pozostawienia nazwy domeny internetowej na tej liście.”;

7) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Przewodniczący Komisji, Zastępca Przewodniczącego lub upoważniony pracownik Urzędu Komisji przekazuje informacje chronione na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2, na żądanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia

postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2017 r. poz. 524).”;

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Komisja i Narodowy Bank Polski mogą wymieniać informacje uzyskiwane w toku wykonywania zadań, w tym informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowych zadań.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wymiany informacji pomiędzy Komisją a Bankowym Funduszem Gwarancyjnym oraz ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych, a także do przekazywania informacji Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

3. W celu określenia szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz sposobu i trybu ich przekazywania, Komisja może zawierać porozumienia z podmiotami, o których mowa w ust. 1 i 2.”;

9) po art. 17c dodaje się art. 17ca w brzmieniu:

„Art. 17ca. 1. Komisja i Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego mogą wymieniać informacje, w tym informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw, w zakresie niezbędnym dla wykonywania ich ustawowo określonych zadań.

2. Komisja i Prezes Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego mogą zawrzeć porozumienie w celu określenia szczegółowego zakresu informacji, o których mowa w ust. 1, oraz sposobu i trybu ich przekazywania.”;

10) w art. 18a po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W postępowaniu prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych oraz innych ustawach – w zakresie dotyczącym czynów skierowanych przeciwko interesom uczestników rynku kapitałowego, pozostających w związku z działalnością podmiotów nadzorowanych, lub do wszczęcia postępowania w sprawie naruszeń, o których mowa w art. 171a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,

Przewodniczącemu Komisji przysługuje także uprawnienie, o którym mowa w ust. 1c pkt 1.

1b. W postępowaniu prowadzonym w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o funduszach inwestycyjnych lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszeń przepisów tej ustawy określających zasady prowadzenia działalności przez fundusze inwestycyjne otwarte, zarządzające nimi towarzystwa funduszy inwestycyjnych lub przez inne podmioty prowadzące obsługę funduszy inwestycyjnych otwartych, funduszy zagranicznych lub funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Przewodniczącemu Komisji przysługuje także uprawnienie, o którym mowa w ust. 1c pkt 2.

1c. W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi:

- 1) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1a, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w art. 171a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, Przewodniczący Komisji może zażądać od podmiotu świadczącego usługi telekomunikacyjne udostępnienia informacji, stanowiących tajemnicę telekomunikacyjną w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.⁴⁾) w zakresie wykazu połączeń telefonicznych lub innych przekazów informacji, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami, z uwzględnieniem danych abonenta pozwalających na jego identyfikację, czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem lub przekazem, niestanowiących treści przekazu;
- 2) uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, o którym mowa w ust. 1b, lub potrzeba wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawach, o których mowa w ust. 1b, Przewodniczący Komisji może zażądać od:
 - a) towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzającego funduszem inwestycyjnym otwartym,
 - b) depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1198, z 2016 r. poz. 1579, 1823, 1948, 1954 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 935.

- c) podmiotu, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami, prowadzącego działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub tytułów uczestnictwa,
 - d) podmiotu, któremu towarzystwo funduszy inwestycyjnych, w odniesieniu do funduszu inwestycyjnego otwartego, powierzyło wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami, oraz podmiotu, któremu wykonywanie takich czynności zostało przekazane,
 - e) podmiotu prowadzącego rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego,
 - f) przedstawiciela funduszu zagranicznego lub przedstawiciela funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego,
 - g) agenta płatności
- przekazania Komisji posiadanych przez te podmioty nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urzędów i systemów teleinformatycznych, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami.

1d. Udostępnienie informacji zgodnie z ust. 1c nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.”;

11) po art. 18a dodaje się art. 18aa w brzmieniu:

„Art. 18aa. 1. Kontrolę nad uzyskiwaniem przez Przewodniczącego Komisji danych, o których mowa w art. 18a ust. 1c, sprawuje Sąd Okręgowy w Warszawie.

2. Przewodniczący Komisji przekazuje sądowi, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych, w okresach półrocznych, sprawozdanie obejmujące:

- 1) liczbę przypadków pozyskania w okresie sprawozdawczym danych, o których mowa w art. 18a ust. 1c, oraz rodzaj tych danych;
- 2) kwalifikacje prawne czynów, w związku z zaistnieniem których wystąpiono o dane, o których mowa w art. 18a ust. 1c.

3. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, sąd może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi udostępnienie Przewodniczącemu Komisji danych, o których mowa w art. 18a ust. 1c.

4. Sąd informuje Przewodniczącego Komisji o wyniku kontroli w terminie 30 dni od jej zakończenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 22d dodaje się art. 22e i art. 22f w brzmieniu:

„Art. 22e. 1. W banku istotnym działa komitet do spraw nominacji, którego członkowie są powołani przez radę nadzorczą spośród swoich członków.

2. Przy realizacji powierzonych zadań komitet do spraw nominacji uwzględnia, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia, aby proces decyzyjny w zarządzanie banku nie został zdominowany przez jedną osobę lub niewielką grupę osób, co mogłoby wpłynąć w sposób niekorzystny na interes banku.

3. W celu realizacji zadań komitet do spraw nominacji może korzystać z wszelkich niezbędnych zasobów, w tym z usług doradztwa zewnętrznego.

4. Bank zapewnia odpowiednie finansowanie realizacji zadań przez komitet do spraw nominacji.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań komitetu do spraw nominacji oraz informacje związane z realizacją tych zadań, jakie bank przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego i podaje do wiadomości publicznej zgodnie z art. 435 ust. 2 lit. c rozporządzenia nr 575/2013, uwzględniając wymagania wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczące prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne.

Art. 22f. Komitet do spraw nominacji a jeżeli nie powołano komitetu – rada nadzorcza, przyjmuje politykę różnorodności w składzie zarządu banku, uwzględniając szeroki zestaw cech i kompetencji wymaganych na danym stanowisku.”;

2) w art. 105 w ust. 1 po pkt 1e dodaje się pkt 1f w brzmieniu:

„1f) zakładom ubezpieczeń, zakładom reasekuracji, dominującym podmiotom ubezpieczeniowym, dominującym podmiotom nieregulowanym lub mieszanym

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85,724, 768, 791 i 1089.

dominującym podmiotom ubezpieczeniowym w zakresie niezbędnym dla wykorzystania obowiązujących te podmioty przepisów dotyczących nadzoru nad grupą, o których mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170 i 1089)”;

- 3) w art. 105 ust. 4 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) jednostce zarządzającej systemem ochrony – informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim są one niezbędne dla realizacji jej zadań określonych w art. 22i ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.”;
- 4) w art. 128 w ust. 6a po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wyższą wartość minimalną średniej wartości straty z tytułu niewykonania zobowiązania ważonej ekspozycji, o której mowa w art. 164 ust. 5 rozporządzenia nr 575/2013.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 209 w ust. 1 po pkt 22b dodaje się pkt 22c w brzmieniu:
„22c) nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 6d ust. 7 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, 724, 791, 819 i 1089),”;
- 2) w art. 210 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Karę, o której mowa w art. 209 ust. 1 pkt 22c, nakłada się w wysokości do 250 tys. zł. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 73 ust. 2a i 2b otrzymują brzmienie:
„2a. Firma inwestycyjna wykonuje zlecenia nabycia lub zbycia instrumentów finansowych wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. c–i złożone przez klienta detalicznego pod warunkiem, że depozyt zabezpieczający wymagany dla danego instrumentu finansowego jest nie mniejszy niż 4% wartości nominalnej tego instrumentu finansowego, z zastrzeżeniem ust. 2b i 2c.

⁶⁾ Patrz odnośnik nr 5.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948 i 1997 oraz z 2017 r. poz. 724, 768, 791 i 1089.

2b. W przypadku zleceń zbycia opcji skutkujących wystawieniem opcji wymagany depozyt zabezpieczający powinien być nie mniejszy niż wartość premii obliczonej, z zastosowaniem przez firmę inwestycyjną uznanego modelu wyceny opcji podanego do wiadomości klienta detalicznego, powiększonej o 4% wartości nominalnej tej opcji.”;

2) w art. 178 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli następstwem czynu określonego w ust. 1 jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, sprawca podlega grzywnie do 10 000 000 zł.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1289 oraz z 2017 r. poz. 724 i 768) uchyla się art. 38.

Art. 6. Komisja Nadzoru Finansowego może dokonywać wpisów lub wzmianek na liście, o której mowa w art. 6b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, także w przypadku zdarzeń, które nastąpiły przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM, LEGISLACYJNYM
I REDAKCYJNYM

Monika Studzińska - Zastępca Dyrektora Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów
/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/